begravelsestale.dk

Kære Mor

Tak fordi du var her.
Tak fordi du var vores tryghed.

Du blev født den 14. marts 1956, og du blev 68 år.
Du voksede op i Randers, fandt dit fag som social- og sundhedsassistent, og i 1980 flyttede du til Aarhus.
Derfra byggede du et liv, der var enkelt på den fine måde: fuld af mennesker, der betød noget for dig.

I 44 år var du gift med far, Erik.
Du var mor til mig, Louise, og til Anders.
Og mormor til tre børn, som elskede dine kram og dine hjemmebagte boller, næsten lige meget.

Du arbejdede 35 år på lokalplejehjem.
Jeg ved, at mange beboere og kolleger tænkte det samme som vi gjorde:
at din varme ro gjorde en forskel, når dagen var lang, og når modet var lille.
Du var rummelig og handlekraftig på én gang.
Og du havde den der humor, et mildt glimt i øjet, der kunne lette skuldrene på dem omkring dig.

Jeg ser os for mig på altanen de lyse sommeraftener.
Teen dampede i kopperne, og du fortalte historier fra din barndom i Randers.
Du sprang mellem skæve cykler, nabohunde og skolegårdssnak.
Du stoppede ikke for at gøre det større, du fortalte det bare, så jeg kunne høre gruset under skoene og mærke vinden i håret.
Det er sådan, jeg altid vil huske din stemme:
rolig, nær, sand.

Du elskede din have, dine krydsord og koret om tirsdagen.
Du elskede at bage og samle os rundt om bordet, uden store armbevægelser, men med plads til alle.
Du lærte mig, at familien kommer først.
At ærlighed og hjælpsomhed ikke er pynt, men hverdagsarbejde.
At man møder mennesker med respekt, også når man er uenig.

Vi kommer til at savne dine trygge kram.
Din rolige stemme, der kunne lægge låg på stormvejr.
Og din særlige evne til at gøre små ting store:
en hverdagsmiddag, en hånd på skulderen, en lille kage på en almindelig tirsdag.

Mor, jeg vil sige tak.
Tak for din uendelige støtte.
Tak fordi du lærte mig at stå stærkt, også når knæene rystede.
Når jeg tvivler, hører jeg dig sige: “En ting ad gangen, Louise. Vi finder ud af det.”
Det har vi altid gjort, fordi du gik forrest i det stille.

I dag tager vi afsked, men vi giver ikke slip på det, du satte i gang.
Vi bærer videre det, du troede på:
at man kan gøre en forskel med venlighed, tålmodighed og et stædigt, varmt hjerte.

Til os, der står tilbage:
Lad os kramme lidt længere.
Lad os synge højt, selv når vi ikke rammer tonerne.
Lad os bage en ekstra kage og sætte en tallerken mere på bordet.
Det er sådan, vi holder dig tæt på.

Mor, elsket og savnet – dit varme hjerte guider os.
Det skal stå på stenen, og det må leve i os.

Lav din egen personlige tale på begravelsestale.dk

Tak for alt.

Denne tale blev lavet med begravelsestale.dk.Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu påbegravelsestale.dk

Lav din egen personlige tale på begravelsestale.dk